

GYŰLJETEK EGYBE, A VÖLEGÉNY JÖN

Gyűljetek egybe,
a Völegény jön,
Itt áll felékesítve,
a Menyasszony előttte.
Hónál fehérebb köpenye,
Izzó tűz a szeme.

Kinyújtott karja lesz oltalmad,
Sosem érzett meleggel betakar téged.
Szeretetével megölel,
Örökre magához emel.

Messze száll,
minden fájdalom, s kiáltás,
Messze száll,
eltűnik a halál, s a gyász,
Messze száll,
tőlünk fényévekre már.

Írj fel engem a szívedre,
Karodra pecsételj engem,
Le ne törölje semmi sem.
Mert erős tűz a szeretet,
Örökre szívembe égetett.

Lángjai az Úr lángjai,
Az Úrnak lángjai.
Még a vizek sem oltják el,
Soha nem borítják el.

Messze száll,
minden fájdalom, s kiáltás,
Messze száll,
eltűnik a halál, s a gyász,
Messze száll,
tőlünk fényévekre már.

Forrás: www.keresztenydalok.hu